

MAGAM ELŐTT LÁTOM AZ URAT

2017. január 15.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

Az Úr Jézus Krisztus dicsőséges, elkészítette számunkra a táplálékot a mai napra is. Ha éhesen jöttetek ma, akkor tovább nem időzünk mással, hanem rögtön bele is kezdünk abba, amit a múltkor félbe kellett szakítanunk, mert az időnk mindig lejár. Nem tudom, hogy van ez, de ha elkezdjük a tanítást, olyan gyorsan elszáll az idő, hogy szinte észre sem vesszük, úgy elrepül.

Az Úr Jézus Krisztus kegyelme, hogy tanít minket, és az Igéből bölcsességet, kijelentést vehetünk, és az Ő jósága megmutatkozik. Amikor az Igében tanít minket, hogy valamit tegyünk vagy ne tegyünk, akkor az mindig azért van, mert az Úr az előrelátó kegyelméből biztosítani akarja, hogy jól menjen a sorunk, jól legyen dolgunk. Ez egy útmutatás a számunkra, hogy mik azok a dolgok, amelyeket Isten az Igében az első helyre tesz.

Ha ezeket előrevesszük az életünkben, akkor áldásokban tudunk majd járni és feljebb leszünk, feljebb emelkedünk. Ha pedig nem tartjuk szem előtt, akkor nem fogunk tudni az áldásoknak abban a teljességében járni, amit az Úr megszerzett a számunkra. Mert tudjuk, hogy Isten az áldások Istene. Ezt olvassuk a Bibliában, hogy Ő az áldások Istene, Ő az El Shaddai, a bőség Istene. Ő az, aki mindezt megszerezte a számunkra, kifizette érte azt a hatalmas árat azért, hogy a miénk lehessen. Elhelyezte a szellemünkbe, az új teremtésbe. Elhelyezte ezeket az áldásokat, és itt belül, Isten királyságában hordozzuk ezeket.

Hogyan lehet ennek a valóságát a mindennapjainkban megélni? Ez a nagy kérdés. Azt kutatjuk hétről hétre szinte mindig, hogyan lehet ezekben az áldásokban járni, növekedni, és ma is erre fogunk rátekinteni. Az Igénk, ahol a múltkor is kezdtük, a Máté 6. fejezetében lesz, ahol Jézus a hegyi beszédnek a részeként felhívja a figyelmünket egy hatalmas alapigazságra.

MÁTÉ 6,33. 31–32.

33. Hanem keressétek először Isten országát, és az Ő igazságát; és ezek mind megadatnak néktek.

Ezt az *először* szót ki fogom ma hangsúlyozni sokszor. A tanítás ugyanis ma arról fog szólni, hogy tegyük az *első dolgokat az első helyre* az életünkben. Ma ilyen Igékkel fogunk találkozni, és azt tanulmányozzuk, hogy miket kell első helyre tenni az életünkben. Melyek azok a dolgok, amiket először kell megragadni, hogy a többi jöhessen. Azt mondja Jézus, keressétek *először* Istennek országát, az Istennek királyságát, és az Ő igazságát, és amelyekről szól a fejezetben előtte – a ruházkodás, az élelem, a mindennapos életnek a gondjai –, és ezek mind megadatnak néktek.

Milyen jó lenne, ha mindig minden szükségünkre megadtna a válasz! Ez a része nagyon jól esne nekünk. De Jézus azt mondja itt, akkor lesz így, ha előre tesszük az Ő királyságának a keresését, az Ő Igéjének a tanulmányozását, a megigazultságot megragadjuk, ha azt keressük,

hogyan járhatunk az Ő útjain, vagy Ő miként tenné azt a dolgot. Ha ezekre figyelünk, és nem arra, hogy milyen szükségünk vannak, ha nem ez viszi el a figyelmünket első helyen, akkor minden megadatik nekünk, ezt ígéri Jézus. A 31–32 versek előtte így szólnak Jézus szájából, az Ő üzenete a számunkra:

MÁTÉ 6,33. 31–32.

31. Ne aggodalmaskodjatok tehát, és ne mondjátok: Mit együnk? vagy: Mit igyunk? vagy: Mivel ruházkodjunk?

Az aggodalmaskodás az egyik legnagyobb hálója az ellenségnek. Szeretne oda bevinni, és ott fogságban tartani minket. Aggodalmaskodunk helyzetek fölött. Nem látjuk a megoldást, és elkezdünk aggodalmaskodni olyan dolog miatt, amit már próbáltunk kibogozni előtte is, és akkor sem volt rá megoldás. Mégis újra visszamegyünk ugyanarra a barázdára a lemezen, újra és újra tépelődünk rajta. Aggodalmaskodunk, de nem jön válasz, aztán ugyanúgy visszamegyünk és aggodalmaskodunk rajta.

A figyelmünket lekötik ezek, de azt mondja Jézus, hogy ezt ne tegyük. Ne aggodalmaskodjatok tehát, és ne mondjátok! Az egyik, hogy *a gondolatokat ne fogadjuk el!* Az aggodalmaskodás ilyen *gondolatokkal* jön, hogy jaj, nem lesz elég pénzem, hogy kifizessem a számlákat! Nem lesz elég a havi kosztpénzem! Nem elég erre és arra, akkor miként és hogyan lesz? Vagy megszűnik a munkahelyem – jönnek ezek a gondolatok – és én leszek a következő, akit elbocsátanak! Bármilyen helyzet jön, először a gondolatok kísértenek meg. Jézus azt mondja, hogy ezeket se a fejünkben ne forgassuk, se *ki ne mondjuk!* Azt mondja Jézus, *ne mondjátok*, hogy mit együnk, vagy mit igyunk, vagy mivel ruházkodjunk! Ezeket ne mondjuk ki így! Mert ha így beszélünk, akkor a pogányokhoz leszünk hasonlóak, akiknek nincs Istenük, ezt Jézus mondja:

32. Mert mindezeket a pogányok kérdezik. Mert jól tudja a ti mennyei Atyátok, hogy mindezekre szükségetek van.

Mi abban vagyunk mások, mint a világ, hogy nekünk van egy mennyei Atyánk, van egy gondoskodó mennyei édes Apukánk! Egy apa-gyermek kapcsolatuk van Istennel azoknak, akik újjászülettek Krisztusban. Ahogy egy szülő gondoskodik a gyermekéről, így hozza példaként Jézus, hogy a ti mennyei Atyátok pontosan tudja, hogy ezekre nektek mind szükségetek van. Bízátok Rá, és ne tépelődjete a mikéntek felől! Azt mondja, hogy helyette keressétek először Istennek országát, Istennek királyságát. Ne az aggodalmaskodással töltsétek az időt, hanem vegyetek arról egy látást, hogy Isten királysága ezt hogyan szolgáltatja nektek, és be fog tölteni minden szükségetek, ha ezt így teszitek. Mert azt írja, ezek mind megadatnak néktek. Ezt mondjad velem, kérlek szépen: Ezek mind megadatnak nékem! Mindazok, amikről a múlt héten aggodalmaskodtam, mindazok megadatnak nékem! Mindazok, amik az elmúlt hónapban foglalkoztattak, és ami felől aggodalmaskodtam, az Ige szerint megadatnak nékem!

Jézus szavai olyan igazságot hordoznak, hogy Jézust kötelezi az Ő Igéje. Ha mondta, akkor az úgy van! Akkor azoknak úgy kell lenniük. Ha én tartom magam az én részemhez, akkor Jézust kötelezi az Ő Igéje. Mert Ő tartja a szavát. Az én beszédem Szellem és élet, mondja. Ennek így kell tehát lennie, hogyha én a részemet megcselekszem. A részünk pedig az, hogy *ne aggodalmaskodjunk!* Ezt lépten-nyomon figyelni kell magunkon! Hajlamosak vagyunk ugyanis arra, hogy elkezdjünk dolgok felett tépelődni, hogy s mint lesz. Századszor forgatjuk már. Még mindig nem jött a megoldás, mindig visszamegyünk abba az utcába. Azt mondja Jézus, hogy ezek üresjáratok, ezt ne tegyük! *Ne aggodalmaskodjunk, és ne mondjuk ki*, hanem helyette keressünk valamit! Mit?

Isten országának, megoldásait, annak az Igéjét, annak az áldásait! Akkor meglátjuk, hogy azt onnan hogyan vehetjük el. Akkor egyszerűen belekerülünk egy olyan olajba, hogy amiről addig aggodalmaskodtunk, az abban az olajban, abban az ellátásban egyszerűen csak ott lesz, és nem nekünk kell kigondolni, hogyan. Hogy az miként lesz, az az Úr dolga. Az Úr dolga, nekünk nem kell tudni előre, hogyan jön hozzánk. Ha te hitben vagy, az odajön hozzád. Az Úrnak és az Ő angyalainak a feladata, hogy ezeket valóságba hozzák az életedbe, te csak maradj hitben! Te csak keresd az Isten országát, tedd azt első helyre, azt tedd első helyre!

Ebből az Igéből kiviláglik, hogy van egy sorrend, ami igazán előrevisz minket. A szellemi dolgokat kell első helyre tennünk! Ne a fizikai világ és annak a hiányai kössenek le minket, hogy mi az, ami még nincs, és mi az, amire szükségünk lenne, de nincs. Ne az anyagiak kezdjenek uralni minket, hanem első helyre a szellemieket tegyük! Ennek az Igének ez az igaz üzenete.

Tegyük a Szellemet első helyre, és ha megtanulunk így megismerkedni a láthatatlan birodalommal, és arra figyelünk, akkor a láthatóban ezek mind előjönnek! Mert az Úr szemei rajta vannak. az igazakon, és azoknak könyörgésén. Ez egy gyönyörű ígért Jézustól, és Ő állja a szavát! Be fogom nektek azt bizonyítani, hogy az Igében több helyen találkozunk ezzel a bátorítással, hogy a szellemi dolgokat első helyre kell tennünk, és akkor leszünk áldottak. Sajnos hajlamosak vagyunk mindig azt helyezni első helyre, amit látunk, a nyers valóságot. Ha nem tudjuk levenni róla a szemünket úgy, hogy első helyre Isten Igéjét helyezzük, akkor nem fogunk előrébb jutni. Isten Igéjét és az isteni birodalmat, a szellemi birodalmat első helyre kell tenni! Azt kell keresni, hogy mit mond erről Isten Igéje.

1THESSALONIKA 5,23–24.

23. Maga pedig a békesség Istene szenteljen meg titeket mindenestől, és a ti egész valótok: szellemetek, lelketek és testetek feddhetetlenül őriztessék meg a mi Urunk Jézus Krisztus eljövetelére.

Van egy Istenünk, aki a békesség Istene, és a békesség útjaira akarja terelni az életünket. Azt akarja, hogy abban a békességben éljünk, amit Jézus adományozott nekünk, amikor azt mondta, hogy az én békességemet adom néktek. Nem úgy adom, ahogy a világ adja. Ne nyugtalanodjék a ti szívetek, se ne féljen! Ezt mondja Jézus. Megint micsoda meghívás! Hogy ne nyugtalanodjék a szíved a világ dolgai felől!

Amit bementek ma a hírekben, attól az embernek a haja az égnek áll, főleg ha meghallgatja még egyszer. Egyszer is elég! Utána ne azon gondolkodjál, hanem menjél be abba a birodalomba, ahol ez a békesség neked el van készítve! Ezt a gyönyörű Igét adja ide az Úr, erre a helyre. Azt mondja, a békesség Istene szenteljen meg titeket mindenestől!

Ha bemész ebbe a békességbe, ott lesz egy megszentelődés e világnak minden nyűgjétől és bajától mentesen. Szenteljen meg titeket mindenestől! Nézzük meg, hogy ez a *mindenestől* mit foglal magába. A ti egész valótok. Hogy indul a felsorolás? A szellemetek – érdekes, nem a testtel kezd! Az első helyen a szellemünk áll, Isten békesség birodalmában, hogy a békességében tudjunk járni. Az egész valónk megszentelődik, de hol kezdődik? A szellemünkkel. A szellemetek, lelketek, és testetek – ezt a felsorolást ilyen sorrendben teszi – feddhetetlenül őriztessék meg a mi Urunk, Jézus Krisztus eljövetelére.

Tudd meg, hogy ezt az Igét minden nap imádkozom a gyülekezet minden tagja felett, hogy a tolvaj ne tudjon tolvajkodni az életedből, az örömeidből, a békességedből! Te megőriztetsz az Úr Jézus Krisztus eljövetelére – ami igen közel van – úgy, hogy a szellemed, a lelked és a tested megőriztetik ebben a békességben, és ez egy hatalmas Ige. Azért lesz ez valóság az életedben, mert hű az Isten, a békesség Istene, mondja a következő Ige:

1THESSALONIKA 5,23–24.**24. Hú az, aki elhívott titeket, és Ő meg is cselekszi azt.**

Bízatsz benne, hogy ha Őt tekinted első helyen, és törekedsz arra, hogy a szellemiek legyenek elől, mert ezt a felsorolást adja. Ugyanis a testünkben, mint egy földi ruhában, csak ideig-óráig élünk. A szellemünk tovább él, fel fog öltetni egy másik ruhát, egy mennyei ruhát. Mert a szellemünk az, ami az első helyen kell, hogy álljon, és amit ápolnunk kell igazán, mert az örök. Földi porhüvelybe van beöltöztetve a szellemünk egy ideig, aztán ezt levetjük.

Ezért mondja Jézus, hogy ne ez foglalkoztasson minket először, ez a földi élet, hogy mit együnk, meg mit igyunk, mibe ruházkodjunk, hogy legyen, mint legyen? Ezt tegyük arra a helyre, ahova tartozik. Előre vegyük a szellemet, a szellemi dolgokat, Isten Igéjét! Mit mond erről Isten Igéje? Hogyan lesz az? Tegyük a szellemet az első helyre, aztán a lelkünket, ahogy írja azt János a 3. levelében, hogy jó dolga van a te testednek, amint jó dolga van a lelkednek is. Úgy lesz jó dolga a testednek. Tehát a lelkünk dolgait, az elménket megújítani, az akaratunkat Isten Igéjének vonalán tartani. Az indulatainkat, az érzelmeinket, a lelkünk dolgait is soroljuk be Isten Igéje alá, és akkor jó dolga lesz a testünknek, ez garantált az Ige szerint. Ez Isten Igéje!

Át kell egy kicsit tenni a hangsúlyt a földi hangsúlyokról, a földi dolgokról Isten Igéjére, az Isten királyságára és arra, hogyan működik az a birodalom, ahova beleszülettünk. Mert beleszülettünk egy birodalomba, amikor újonnan születtünk. Egy másik királyságnak lettünk a tagjai, nem oda tartozunk többé, ahol addig éltük az életünket. Ebben a világban maradunk, de nem e világból valók vagyunk többé. Ámen? Nagyon fontos ezt látni! Úgyhogy nekünk rá kell hangolódunk azokra a dolgokra, amelyek a mennyből valók. A Kolosse levél írja, hogy ne a földiekkel törődjete, hanem az odafelvalókkal törődjete első helyen, ahova ültettete a Krisztus Jézusban.

KOLOSSE 3,1–2.**1. Annakokáért ha feltámadtatok a Krisztussal, az odafelvalókat keresséte, ahol a Krisztus van, az Istennek jobbján ülén,**

Ez nem azt jelenti, hogy a földieket elhanyagolhatjuk, hanem első helyen az odafelvalókkal törődünk. Az odafelvalók kell, hogy foglalkoztassanak minket első helyen!

2. Az odafelvalókkal törődjete, nem a földiekkel.

Ezt a kiigazítást mindenkinek el kell végeznie az életében, aki szeretné minden szükségét betöltve látni Isten kegyelméből. Mert akkor lesz az meg neked, ha ezt a sorrendet be tudod tartani, és nem egy pénz vezérelte életet élsz, hanem egy szellemvezérelt életet. Nem az anyagiak hozzák meg a motivációt a döntéseidben, hogy motiváltan döntesz, de az anyagiak vannak első helyen. Elmegyek arra az új munkahelyre, mert ott több a fizetés. Nem biztos, hogy el kell menned arra az új munkahelyre. Mit mond erről a Szellem neked? Hogy ott kell-e még maradnod, mert nincs még ott mindenki beoltva az Evangéliummal, és az Úr azt akarja, hogy ott legyél? Akkor első helyen Isten királyságát keresve az Ő akaratát meghallottad, ott maradsz azon a helyen, kevesebb fizetésért. Így lesz betöltve minden szükséged, mert Ő hatalmas, és meg fogja mutatni, hogy ott is képes betölteni a te minden szükségedet.

Mert amit az Ige itt üzen nekünk, az egy nagyon fontos dolog. Helyezzük az Ő királyságát első helyre! Egy fókusz jelent ez. Mire fókuszálunk első helyen? *A szükségjeink vezérelnek* minket, hogy Uram, hogy lesz ez – vagy Isten Igéje vezérel minket, és az abból fakadó látások, és egy ismeret?

Megnézzük, hogy írja a Szentírás ezt Jézus esetében. Mert nekünk mindig jó példánk az előjárónk, Jézus Krisztus. Ő az egyetlen, akire úgy tekinthetünk, hogy soha nem fogunk csalódní benne, soha nem fogunk téves vezetést venni, ha megnézzük, Ő hogyan cselekedett. Bátran követhetjük mindenkor, Ő az előjárónk mindenben. Ő az elsőszülött a halálból, Ő a dicsőséges Főpapunk. Ahogy Ő ment végig a kísértéseken és a próbákon, az az út nekünk is győzelmet fog hozni! Ez garantált! Nézzük meg, hogy a Szentírás mit ír arról, hogy Jézus a legnehezebb helyeken hogyan tudott átmenni, amikor a legnagyobb megpróbáltatásai voltak? Meditálni való aranybetűs Igék ezek, ha nehéz helyzetekben vagyunk. Nem tagadta Jézus, hogy lesznek nehéz helyzetek, lesznek megpróbáltatások, lesznek olyan helyek, ahol megmérettetik a hitünk. Mit kell akkor tennünk?

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 2,25–28.

25. Mert Dávid ezt mondja Őróla: Magam előtt láttam az Urat mindenkor, mert Ő nékem jobb kezem felől van, hogy meg ne tántorodjam.

Ez a *mindenkor* nagyon fontos. Nemcsak akkor, ha bejövünk a gyülekezetbe, és ilyen gyönyörű imádatokkal vezetnek minket, mert akkor könnyű fönt lenni a szentek szentjében, és Őt magasztalni. De mi van, amikor hétfőn délelőtt 10-kor a munkahelyeden felrobban az az időzített bomba? Akkor is ott kell lenni a mennyei helyeken, és onnan kell *uralkodni a helyzetek felett*, és akkor is az Urat kell látni magad előtt! Amikor a megpróbáltatások, a helyzetek, a kísértések vannak, akkor is magad előtt kell látnod az Urat, mert ez a kulcs minden időben! Mert Ő nékem jobb kezem felől van! Ez Dávid zoltára, de meg fogjuk látni, ahogy olvassuk a következő verseket, hogy itt maga Jézus Krisztus szól az Atyához, miközben a szellemi halálon van.

A legnehezebb helyen hogyan tud szólni az Atyához? *Magam előtt láttam az Urat mindenkor*, mert Ő nékem jobb kezem felől van, hogy meg ne tántorodjam. Ez a kulcs, hogy a helyzetekben, a nehéz helyeken meg ne tántorodjunk, el ne essünk, ne botoljunk meg azokban az akadályokban, amik ki vannak készítve! Első helyen valamit látnunk kell állandóan, szüntelen, mégpedig az Urat, aki ott van a jobbunk felől, és fogja a kezünket!

Az Úr természetesen bennünk is van, mert mi újonnan született szentjei vagyunk, van nekünk egy csodálatos pajzsunk, bennünk van az Úr, és körülöttünk az Úr, és előttünk látjuk az Urat, Ő megy előttünk az úton! Szüntelen körbevesz minket a jelenlétével, és ezt látnunk kell! A nehéz próbák idején magunk előtt kell látnunk az Urat. Ha Őt tartod szem előtt első helyen, akkor jön majd a könnyebbség olaja azokon a helyeken, ahol át kell menned.

Egy olyan könnyebbség olaja fog jönni, hogy nem fogsz félni, nem fogsz remegni, nem fogsz megalkudni helyzetekkel, és jönnek a megoldások. Mert az Úr megígérte, hogy minket megsegít és kimenekít ezekből a bajokból, amelyek jönnek, és amiken át kell mennünk. Hogy meg ne tántorodj soha, ahhoz *látnod kell az Urat magad előtt*, és miközben Őt fókuszálsz, szót fogsz hallani az Ő szájából, hogy mit mond nékem az Úr az én dolgomban? Amit szól, azt a szót meg kell cselekedned!

26. Annakokáért örvendezett az én szívem, és vigadott az én nyelvem; annakfelette az én testem is reménységben nyugszik.

Hogy az Urat fogod látni magad előtt, ez egy elhatározás, hogy mire helyezed a figyelmedet, miközben próbákban vagy. Hova helyezed a figyelmedet? Ha ezt meg tudod tenni, hogy az Urat első helyre teszed, hogy először Isten országát keresed, azt, aki ott uralkodik, az Úr Jézus Krisztust magad előtt tekinted, akkor örvendezések lesznek a nehéz helyzetekben is. *Örvendezni fog a szíved*, egy öröm lesz benne, és vigadni fog a nyelved. Tudsz olyan módon vigadozni, hogy a világ nem fogja érteni. Hogy van, hogy te nem vagy lent az örvények

mélyében, ahova szeretett volna behúzni az ellenség? Mégsem mentél le oda a mélységekbe, mert az Urat magad előtt láttad. Ez a kulcs ebben, magunk előtt látni az Urat! Annak felette az én testem is reménységben nyugszik. Hol volt Jézus, amikor ezeket a gyönyörű igazságokat szólta? Nézzük meg!

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 2,25–28.

27. Mert nem hagyod az én lelkemet a pokolban, és nem engeded, hogy a Te szented rothadást lásson.

A sírban volt Jézus! A halálokban volt! A lelke, a teste és a szelleme a halálokban volt, a sírboltban volt. Onnan tudott szólni az Atyához és vigadozni! Mert tudta, hogy ha az Urat szem előtt tartja első helyen, és maga előtt látja az Urat mindenkor, akkor ebből a legnagyobb megpróbáltatásból, a halálokból is kihozza. Mert az Úr megígérte neki, hogy feltámasztja Őt harmadnapon. Így folytatja:

28. Megjelentetted nékem az életnek útjait; betöltesz engem örömmel a Te orcád előtt.

Az Úr megjelentette neki, hogy harmadnapon feltámasztja, és ezt tartotta szem előtt, ezért tudott a mélységes sír nyomorúságain is örömmel keresztülmenni. Amikor a sírboltban feküdt, így tudott szólni az Atyához: *Betöltesz engem örömmel a Te orcád előtt.* Nézd meg, mi következik, ha az Urat első helyre tudod tenni! Miközben a legnyomorúságosabb helyeken kell átmenned, az öröm be fog tölteni! Betöltesz engem örömmel a Te orcád előtt.

Mert az Úr orcája van előtted és azt látod, az rád ragyogtatja magát, és örvendezni tudsz a kínok kínjai közepette is. Amikor a halálnak árnyékában kell átmenned, akkor is tudsz majd örvendezni, ha az Urat tekinted első helyen, ahogy itt írja a Szentírás. Ez nagyon-nagyon fontos rész, hogy tudd, nem hagy téged az Úr abban a helyzetben!

Ahogy Jézus mondta, hogy nem hagyod az én lelkem a pokolban! Nem fogja hagyni a te testedet abban a próbában, nem fogja hagyni a te testedet abban a betegségben! Ha hitpróbában is vagy, ki fog hozni onnan! Nem engeded, hogy a te szented – Te az Úrnak a szentje vagy! Az Úr nem engedi, hogy az Ő szentjei azokból a nyomorúságból ne dicsőségesen jöjjenek elő. Ez az Ő Igéje, ami meg van írva.

Hogyan jön ez elő? Ha magad előtt látod az Urat *mindenkor, szüntelen, minden időben.* Nemcsak akkor, amikor minden jól meg, köszönöm Uram! – és már mérsékelj tovább, elfelejtkeztél az Úrról, és éled az életedet. Amikor jönnek a nehéz órák, a nehéz percek és a megpróbáltatások, akkor ugyanúgy az Úrnak kell ott lennie előtted. Nem akkor kell keresni, hogy hol a hit pajzsa? Jaj, hova tettem a hitnek a pajzsát? Akkor már késő azt fölvenni. Nem találsz, hova tetted. Nem találsz, hova tetted a Szellem kardját. Múltkor még megvolt, hova tettem?

Ha akkor akarsz felöltözni a szellemi harcra, akkor már lehet, hogy késő lesz. Szaladgálsz föl-alá, jaj, imádkozz értem! Látod-e az Urat magad előtt szüntelen, hogy Ő az, aki *kimenekít* abból a bajból? Egyedül az Úr tud rajtad segíteni! A bajok idején ne veszítsd szem elől az Urat! Ő az egyetlen, aki ki tud téged menekíteni, és Ő elkészítette a megoldást ezekre. Hatalmas helyzeteket hoz neked, felmagasztalásokat.

Ha az Ő nevét felemeled a helyzet fölött, az Ő *neve felmagasztaltatik.* Minden helyzet fölé, minden név fölé. Csak lásd magad előtt az Urat, a Jézus nevében! A Zsoltárokból van ez az idézet. El kell nektek olvasnom, mert annyira gazdag és olyan csodálatos, hogy úgy lesz teljes, ha megnézzük, honnan idézi ezt Péter apostol a pünkösdi prédikációjában. Kihallatszik ez az örömujjongással teljes páncélos igazság Jézus szájából. Már a zsoltárokból ott van. Evvel kell

magunkat körbe páncélozni, miközben megyünk át az élet tengerén. Ez a kulcs a győzelemre! Magunk előtt látni az Urat!

ZSOLTÁROK 16,8–11.

8. Az Úrra néztem szüntelen; mert jobb kezem felől van, meg nem rendülök.

Ez a kulcs. Nem veszed le a szemedet az Úrról. Mit mond az Úr? Az Úrnak tetszésére van, az Úrnak öröme van benne, vagy megszorítottam Őt? Állandóan az Úr tekintetén kell lenni a figyelmünknek! Ebből áll a vezetése, az Ő vezetése. *Az Úrra néztem szüntelen!* Mert jobb kezem felől van, meg nem rendülök! Jöhet akármi, ha ezt az alapigazságot beépíted. Az Úr megsegíti az Övéit a bajban. Meg nem rendülök! Bátran mondhatod, bármi jöhet, meg nem rendülök! Miért? Mert az Úrra nézek szüntelen, és az Ő Igéjére! Azt mondja Jézus: keressétek Isten igazságát, az Ő királyságát, első helyen. Ugyanaz az igazság.

9. Azért örül az én szívem és örvendez az én lelkem; testem is biztosságban lakozik.

Látod, akkor jön az *öröm*, ha Őt lenyűgözve, teljes figyelmeddel és teljes fókuszoddal mindig szem előtt tartod, első helyen. Akkor jönnek ezek az örömek. A szellemi örömek fel-fakadnak! *Örül a szíved, örvendez a lelked!* Akarsz-e ilyen örömben élni? Nemcsak akkor fogsz örvendezni, ha minden jól megy! Ez a titka ennek!

Amikor a sírboltban feküdt a mi drága Úr Jézusunk, akkor is örvendezésekkel volt telve a lelke. Mert tudta, hogy az Atya akaratában van, tudta, hogy az Atya kihozza arról a helyről, nem hagyja megszégyenülni, és dicsőséges feltámadással előhossa! És előhoz vele népeket, és látta benne az Atya akaratát, ezért tudott örvendezni! Ha tudod, hogy az Atya akaratában vagy, bármin át tudsz menni, félelem és rettegés nélkül! A Jézus nevében! Meg nem rendülök! Azért örül az én szívem és örvendez az én lelkem, testem is biztosságban lakozik! Hol? A sírboltban mondja ezt Jézus, miközben a sírban van a teste. Ott biztosságban lakozik, mondja.

10. Mert nem hagysz engem a Seolban; nem engeded, hogy a Te szented rothadást lásson.

Tudta az Úr Jézus, hogy Isten hűséges lesz, nem hagyja Őt a halálban, kimentí onnan, a testét előhossa dicsőségben, megdicsőült testben!

11. Megismerteted velem az élet útját, teljes öröm van Tenálad, a Te jobbodon gyönyörűségek vannak örökké.

Ez a feltámadás. A feltámadás erejében. Teljes öröm van Tenálad, a Te jobbodon gyönyörűségek vannak örökké! Akarsz-e szellemi gyönyörűségekben élni? Az Urat kell látnod szüntelen az első helyen! Az Ő jobbán el vannak készítve a gyönyörűségek, miközben megyünk át itt az élet tengerén. Gyönyörűségek vannak! Akarsz-e ebben élni? Ez elhívása minden kereszténynek, aki Krisztus Testében megszületett.

Létezik, hogy ebben a gyönyörűségekben élünk, miközben *próbákon megyünk át?* Mert a Szellem győzelmével tud lüktetni az életünk. A Szellem odaadja ezt az örömet neked, amit meg kell ragadni! Akkor tudod ezt meglátni, ha a fókuszodat szüntelen Őrá veted, és nem engeded, hogy bármi elvegye ezt a szellemi figyelmedet! Ez egy szellemi odafigyelés az Úr dicsőségére. Első helyen, keressétek *először*, és utána minden más a helyére kerül! Minden más. Alapigazság, hogy boldogulhassunk az életben.

Nagyon sok igazságot lehet olvasni az Igében erről a *megszentelésről*. A békesség Istene szenteljen meg titeket mindenestől. Ha ez a megszentelés ott van az életünkön, akkor egy ilyen

biztosság az örökségünk. Egy megőrzés, egy megtartás, egy nyugodt odaszánás, hogy Uram, tudom, hogy ebből a helyzetből is ki fogsz menteni! Tudom, hogy meg vagyok szentelve, el vagyok különítve e világ minden szennyétől, bajától, undokságától, kárhoztatásától, irigységektől, nehézségektől! Meg vagyok szentelve!

Hogy megy ez? Erre szeretnék egy meghívást adni nektek, hogy nézzük meg azt az igeverset, amin nagyon sokat meditáltam a héten, mert nekem is törekednem kellett, hogy a lelkem ne a nyomorúságokat pillantsa meg, hanem az Úr dicsőségén legyen a figyelmem. A Szent Szellem ezt a verset hozta, hogy időzzek vele.

Ahogy megtettem, egy olyan mértékű felemelkedés jött a szívemre, hogy ebből a túltöltekezett állapotomból szeretnék szólni nektek egy igazságot. Az ide tartozó rész a Zsidó levél 9. fejezet. Ebben a megszentelődésben hogy is végződik ez el? Meg vagyunk szentelve ebben a világban. Bármilyen nyomorúságon megyünk keresztül, meg vagyunk szentelve. El vagyunk különítve az Úrnak. Megláttatik, hogy mi mások vagyunk, és más lesz a végkimenetele a helyzetnek, mert mi meg vagyunk szentelve az Úrnak. Hiszed-e ezt? Ez a kérdés. Hiszed-e, ami meg van írva, hogy Jézus vére elvégezte ezt, vagy csak beszélünk róla? Ez a kérdés. Odaadtad-e magad, hogy az Úr ezt el tudja végezni? Vagy csak beszélünk róla?

ZSIDÓ 9,12–14.

12. És nem bakok és tulkok vére által, hanem az Ő tulajdon vére által ment be egyszer s mindenkorra a szentélybe, örök váltságot szerezve.

Vagyis a saját vére által, a szent vér által. Ez az örök váltság azt jelenti, hogy többé nincs jogos követelése az ellenségnek. Próbálkozhat, de nincs jogos követelése, mert *váltság* van érted, egy örök váltság lett kifizetve érted. Ez pedig a szent vér volt – ahogy itt megtudjuk –, és Jézus bevitte azt a mennyei szentek szentjébe. Nem idegen vérrel ment be. Nem a bakok és a tulkok vérével ment be oda, hanem az *Ő tulajdon vérével*. Ez volt a váltság. Az örök váltság.

És most nagyon kell figyelned, mert egy nagyon fontos rész jön. Ha ezt megérted, akkor soha többé nem vesz hatalmába a betegség. Soha többé!

**13. Mert ha a bakoknak és bikáknak a vére, meg a tehén hamva, a tisztátal-
nokra hintetvén, megszentel a testnek tisztaságára,**

A bakoknak és bikáknak vére – ez az ószövetségben van, előképe az újnak – mire szentelt meg? *A testnek tisztaságára*. Azt jelentette, hogy ha bemutatták ezeket az áldozatokat, akkor a testük megtisztult általa, vagyis szabadon élhettek minden betegségtől.

A testnek a tisztasága azt jelenti, hogy nincs benne szeplő, nincs fájdalom, nincs kín, nincs betegség. Ha a bakoknak a vére ezt elvégezte – ezt mondja itt az Ige – a testnek a tisztaságára, mennyivel inkább Krisztusnak a vére. Mondd velem együtt: mennyivel inkább Krisztusnak a vére!

14. Mennyivel inkább Krisztusnak a vére, aki örökkévaló Szellem által Önmagát áldozta fel ártatlanul az Istennek: megtisztítja a ti lelkiismereteket a holt cselekedetektől, hogy szolgáljatok az élő Istennek.

Mondd azt, hogy ártatlanul! *Ő ártatlan* volt, a te bűneid voltak rajta, így áldozta fel magát ártatlanul az Istennek. Ez is tisztaságot szerez. Nézd meg, hogy mit végez el ez az áldozat! Megtisztítja a ti lelkiismereteket, vagyis nemcsak a testnek hoz egy tisztaságot, hanem a szívünk kárhoztatását is eltörli. A lelkiismeretünk olyan tiszta lesz, mintha soha nem követtük volna el azokat a bűnöket. A szent vér végzi ezt el. Ezért minden nap meg kell köszönnöd Istennek, hogy a szent vér kiontatott érted, mert megtisztítja a ti lelkiismereteket a holt

cselekedetektől. Attól, aminek nem volt gyümölcse Isten előtt, olyan cselekedetek, amit nem szeretetben tettünk, mindaz, ami nem elfogadható Isten előtt, és terhelte a lelkiismeretünket. Jött a szent vér, és megtisztította ezektől a lelkiismeretünket.

Miért történt ez a megtisztítás? Azért, hogy szolgáljunk az élő Istennek. Most már nincs akadály, hogy odaállhass Isten elé és azt mondd, hogy Uram, itt vagyok, rendelkez velem, meg vagyok tisztítva! Meg vagyok tisztítva a szellememben, meg vagyok tisztítva a lelkemben, a gondolataimban az Ige által – ha megújítod az elmédet, az is köteles rész –, és meg vagyok tisztítva a testemben.

Mert ha a tehén hamva, a bakok és tulkok vére el tudta végezni a test megtisztítását, akkor mennyivel inkább elvégzi a Krisztus vére, hogy tiszta legyen a testünk a betegségektől, a szenvedésektől, fájdalmaktól. Elvégzi? Magasabb rendű vér, Istentől való vér, szent vér, szeplőtelen vér. Isten adta az Ő életét ebben a vérben, és ez teljességgel megtisztít minket. Nem csak a testnek a tisztaságára, hanem a lelkiismeretünk szabadságára, a lelkiismeretünk tisztaságára, a szellemünk újonnan születésére. Teljességgel megtisztít minket!

Ez a szent vér *a te váltságod*, és ezért te Isten megszentelésében élhetsz. Érvényesítsd magadra, hogy Uram, ez a szent vér megszentelt engem, ezért a betegség nem tarthat fogságában. Megszentelte és megtisztította a testemet a betegségektől.

Ezért tud minket a Szent Szellem meggyógyítani egy szempillantásban. Ha kiáraszuk a hitünket, összejövünk a gyülekezetben, és elindul a Szent Szellemnek ez a csodálatos olaja, a gyógyító ajándékok ott a helyeden hoznak neked gyönyörű felépüléseket, ha nyitva van a szíved.

Tudod-e, hogy azt az Igét a Jelenésekben, hogy *ott állok az ajtó előtt és zörgetek*, azt nem a pogányoknak mondja? A gyülekezeteknek ír. Olyan keresztényeknek, akiknek zárva van a szívük. Ott állok az ajtó előtt és zörgetek. Az Úr szeretne veled vacsorázni, szeretne veled együtt lenni, szeretne veled *közösségben* lenni. Szeretne minden pillanatban veled lenni közösségben, mert erre tisztított meg téged! És ott várakozik az Úr, hogy erre a közösségre befogadd, hogy ebben a közösségben együtt légy Vele. Erre várakozik.

Ott állok az ajtó előtt és zörgetek – mondja. Ez az a közösség, amire vágyakozik az Úr szíve, hogy helyet adj Neki az életedben még nagyobb mértékekben. Mindig vannak nagyobb mértékek, hogy az Ő szeretetében lenyűgözve élhessük az életünket, hogy közelebb engedjük magunkhoz, hogy jobban odaengedjük a fókuszunkba, hogy magunk előtt lássuk Őt szüntelen, és akkor folytatódik ez a megszentelődés egyre erőteljesebben. Valóban megszenteli az ember egész lényét. A szellemünk, lelkünk és a testünk megtartatik, megőriztetik *feddhetetlenségben*.

Mi többet tudott volna az Úr elvégezni ennél, mondd meg nekem? Elvégezte az egészet! Szellemünk, lelkünk és testünk. Mi maradt ki akkor? Te pedig a ruha felől aggódsz? Aggódsz a betevő falat felől? Ne tegyétek – mondja Jézus. Ne aggodalmaskodjatok e felől, lássátok Őt, a gyönyörűségest, aki elvégezte ezt a megszentelődést!

A Máté evangélium nagyon sokat beszél az *először*, a tedd először, vagyis az első dolgokról, az *első dolgokat első helyre* tegyük tanítások vannak itt. Ezek Jézus saját szájából való tiszta beszédek. A kohóban megtisztított, aranynál tisztább beszédek, hétszer megtisztított ezüstnél és aranynál tisztább beszédek, egyszerű beszédek, érthető beszédek – ezek Jézus szavai. Ha ezt szem előtt tartjuk, és ezeket tesszük első helyre, akkor észre fogjuk venni, hogy egyre áldottabb az életünk, amit az Úr kegyelméből élhetünk. Egyre inkább áldásokban fog kiteljesedni az életünk az Úrnak hatalmas kegyelméből.

A múlt héten néztük, most ezeket az Ige helyeket nem vesszük részletesen, mert akkor nem jutunk a végére, ahova ma igyekszem. De néztük, hogy a Máté 7-ben Jézus tanít *a gerenda és a szálka esetéről*, hogy ne próbáljuk addig kivenni azt a szálkát a másiknak a szeméből, amíg a magunkéban a gerendával nem birkózunk meg. Vedd ki *először* – mondja Jézus – azt a gerendát a te saját szemedből, és azután segíts a te atyádfiának azzal, hogy felajánlod a segítséged, hogy ki tudnám szedni azt a szálkát, mert én már átmentem egy-két ilyen dolgon, tudok segíteni neked.

Addig ne próbálkozzunk vele, amíg a saját házunk táján nem boldogultunk. Vegyünk először erőt, és a saját részünket rendezzük le mindenben, és ne a másik hibáit keressük, ne ott próbáljunk intézkedni és kiszedegetni olyan dolgot, amihez semmi közünk nincsen. Ezt mondja itt Jézus. *Először* Igék. Először vedd ki a gerendát a saját szemedből! Néha az akadályoz minket abban, hogy nem jutunk előbbre, hogy rossz helyen keressünk dolgokat. Nem a mi dolgunk beleszólni a mások ügyébe.

Megint másik helyen, a Máté 5-ben Jézus megint *első dolgokról* tanít minket, hogy miket kell első helyre, és előszörre tenni. A szívünkben lévő akadályok azok, amik miatt nem jutunk előbbre. Úgyhogy ezt röviden megnézzük, a múlt héten úgyis bőségesen beszéltünk róla. A Máté evangélium 5. fejezetében mondja Jézusunk, akit mindannyian szeretünk. Aki szereti Jézust, emelje fel a kezét!

Bizony, azért vagyunk itt, mert szeretjük Őt. Tudod, mi hozott el ma ide téged? Az Úr után való vágyakozás hozott el, mert szereted az Urat, és szeretsz az Ő közösségében lenni, és amikor egybegyülekezünk, akkor az Ő jelenléte kiárad. Házzól házra, minden egyes templomából kiárad és egybeköt minket, egybeszerkeszt minket. Olyan módon tud áradni a szeretete, hogy amikor otthon vagy, nem tudod ezt így megtapasztalni, mert ide rendelte el az Úr ezeket az áldásait, és ezért vagyunk együtt a gyülekezetben. Ez vonz be minket a gyülekezetbe. A gyülekezetbe nem a pásztor kedvéért jársz, remélem. Nagyon örülök, hogy eljössz, de tudnod kell, hogy mi vonz ide téged! *Az Úr szíve hozza ide a bányákat*, hogy egybeszerkesztve lehessünk. És ez a gyönyörűség a gyülekezet titka! Ez nagyon csodálatos dolog, és az Úr ebben a csodálatos jelenlétében tudja táplálni a szíveket, tud szólni a szívekhez, tudja vigasztalni a szíveket úgy, ahogy sehol másutt. Ezért mondja, hogy el ne hagyjátok az egybegyülekezéseiteket. El ne hagyjátok!

Otthon csak a depresszió gondolatai jönnek. Otthon maradtál, ülsz, próbálsz megfőzni a vasárnapi ebédecskét, és közben jönnek az aggasztó gondolatok a fejedbe, és azokon morfondírozol, és nem kapod el őket úgy, ahogyan kellene – mert le kell vetni a magaslatokról –, és nem hallod közben az Igét, így csak lejjebb és lejjebb húznak azok a gondolatok, amin nem kellene tépelődnöd.

A gyülekezetben pedig *kapsz egy táplálást*, egy egész hétre való tankolást vihetsz haza. Az egész hét egy ilyen hatalmas felhajtóerővel megy, és alig várod, hogy visszajöjj a gyülekezetbe, és megint betankolhassál. Erről szól Isten Igéje. Isten Igéjéből egy táplálást kaptok, és tele lesz a tank, utána könnyen mész ki hétfőn, mert telve van a tank, betankoltál. Nézzük meg, mit mond itt Jézus nekünk, és ha megértjük, akkor előrébb leszünk az Isten dolgaiban.

MÁTÉ 5,23–24.

23. Azért, ha a te ajándékokat az oltárra viszed, és ott emlékezetedbe jut, hogy a te atyádfiának valami panasza van ellened:

Vagyis szeretnénk az Úrnak valamit az oltárra tenni. Ez lehet egy hálaáldozat is, lehet egy imádság, bejössz egy imakörre, bármilyen dolog, amit az oltárra helyezel, és tudd meg, hogy *áldozat nélkül* nincs előbbre menetel Isten országában. Le kell tenni az oltárra valamit, és akkor van előbbre jutás. Ez nagyon fontos gondolat.

Mert ha az oltárra akarod vinni az ajándékokat, és ott az emlékezetedbe jut, hogy a te atyádfiának valami panasza van ellened, ezek apró kis jelzések belül, és köszönd meg a Szent Szellemnek, ha ezt meghallod, hogy azt nem úgy kellett volna, ezt nem lett volna szabad mondanom. Nem nagy dolgokra gondolunk ilyenkor, a mindennapi élethelyzetekben apró dolgok ezek, amiket elvétünk.

Mindannyian vétkezünk a szeretet ellen. Ezt én is mondhatom, mert én is észreveszem, hogy szól a Szellem, hogy ezt nem lett volna szabad így mondanod. És akkor azonnal bocsánatot kell kérni! Ha a másikat megbántottam annak ellenére, hogy nem akartam, azonnal helyre kell hozni azt a helyzetet, mert ott van a szíveden. Ez egy olyan kis kaparó érzés ott belül, hogy valami nincs rendben, és addig az Úr nem akarja az áldozatodat. Nem akarja, hogy elmondd azt a szép imádat, nem akarja, hogy ezt vagy azt tedd Neki, amíg az nincs rendben. Nagyon tanulságos dolog. Azt mondja Jézus:

MÁTÉ 5,23–24.

24. Hagyd ott az oltár előtt a te ajándékokat, és menj el, előbb békélj meg a te atyádfiával, és azután eljövén, vidd fel a te ajándékokat.

Vagyis azt mondja az Úr, hogy figyelj, valamit előtte el kell rendezned, mielőtt ide akarsz jönni hozzám ezzel az áldozattal, ezzel az illattal! Valamit el kell rendezned. Nem azt mondja, hogy ne hozzál nekem ajándékot. Azt mondja, hogy hagyd azt ott! Van sorrend, van *először*. Előbb menj el, és békélj meg a te atyádfiával! Vagyis van egy *előbb*, amit előtte el kell végezni.

Amíg *nincs béke* a szíveden egy helyzetben, mert vétettél a szeretet ellen, addig *nem lesz teljes* az az áldozat az Úr előtt. Nem lesz teljes értékű, nem olyan az illata, mint lehetne akkor, ha a szívedben minden rendben lenne. Ezt mondja itt az Ige. Úgyhogy hozd azt helyre, mondja az Úr, és menj el, békélj meg a te atyádfiával, és azután eljövén, vidd fel a te ajándékokat a trón elé! Utána már szabadok vagyunk, nincs bennünk visszatartó erő, nincs a szívünkben visszatartás, nincs a szívünkben kárhoztatás. Most már szabad vagy, most vidd fel az ajándékokat az Úr elé!

Nagyon fontos, hogy ezt az Igét meg is cselekedjük – *első dolgokat első helyre* –, mert nem elég tudni az Igét. Ha az ember nem cselekszi meg, akkor nem hoz olyan felszabadító erőt, mintha megtettük volna. Ezt az Igét *gyakorolni* kell. A szívünkben mindig mindent el kell rendezni, hogy *szabadok legyünk* ezektől, és szabadon szállhasson a hálaadásunk a trón elé, hogy szabadon tudjunk az Úrnak imádatokat, hálaadásokat adni. Ha csak annyit mondasz neki, hogy Uram, mennyire szeretlek! – ez egy áldozat az Úrnak, de ha teljes szabadságból szól, akkor van illata a trón előtt. *Első dolgok első helyre*.

A múlt alkalommal arról is szó volt, hogy a *hatalmunkat gyakorolni kell*. Jézus tanított minket a Máté 12,29-ben, hogy addig nem tudod kirabolni az erős embert, a hatalmást, ha előtte megkötözted. Ő most már nem erős, mert teljesen kiüresítettett minden fegyverzetétől, de ha próbálkozik veled és azt akarja elhítni, hogy ő az erősebb, akkor jusson eszedbe, hogy csak akkor tudsz elbánni vele, ha előtte megkötözted! Ha a hatalmadat gyakoroltad, ha kijelentetted a hatalmadat, hogy itt Jézus az Úr, ebben a házban. Itt Jézus uralkodik, én pedig megkötözöm az ellenséget és annak minden erejét! Ha megkötözted, és ha kijelentetted a hatalmadat, akkor szerezheted vissza, amit eltolvajkodott, a Jézus nevében. *Első dolgok első helyre*.

Nagyon sok keresztény elfeledkezik arról, hogy milyen hatalma van Jézusban, és nem gyakorolja, nem jelenti ki ezt a hatalmát. Ez olyan, mintha nem lenne neki. Azt hisszük, hogy úgy élhetjük az életünket, hogy a tolvaj nem leselkedik, hogy nem jár körbe, keresve, hogy kit nyeljen el. Pedig körbejár és keresi, kit nyeljen el, és akit talál, azt el fogja nyelni, mert ő sem

személyválogató. Isten sem, de ő sem. Akit tud, el fog nyelni! Ha az a keresztény nem gyakorolta azt a hatalmat és *hagyott egy kis részt*, hagyott egy ajtót, hogy be tudott férközni, akkor már be tudott jönni, elnyelte.

Vagyis minden nap egy rövid imádsággal kelj föl! Kijelented a hatalmadat az ellenség minden gonoszsága felett, azt megköötözöd, levágod a szándékait, a teljes hatalmadat kijelented felette. Uralmat veszek a mai napom felett, az ellenség minden terve, szándéka, és időzítése felett! Nincs megengedve a baleset, a gázolás, az ütközés. Semmilyen formában az ellenség nem pusztíthat, nem tolvajkodhat, a betörést megtiltom! Minden gonoszságát megsemmisítem. A szellememből hatalmat vettem felette, a Szent Szellem által a Jézus nevében! Ekkor van megsemmisítve. Különben ott van körülötted, és nincs letiltva az aznapi gonosz.

Minden napra készít terveket, hidd el nekem. Minden napra el van készítve az ő terve, az ő gazdagsága szerint. Isten is készíti terveket az Ő gazdagsága szerint. A sátánnak is vannak tervei, ezeket semmisítsd meg! Uralkodj felette! *Első dolgok első helyre*, akkor lesznek áldásaid, ha ezt a hatalmat kijelented. Jézus az Úr a mai napunk felett! Jézus az Úr! Jézus a Király! Jézus hatalma uralkodik a mai napunk felett. Ott kell lennie ennek a hatalomgyakorlásnak! Érvényesíteni kell a hatalmadat, ezt kell először megtenni! *Első dolgok*.

Megint első hely a Máté evangéliumban, a Máté 22-ben, *szeretni az Urat első helyen*. A parancsolatokban is ez áll első helyen, de ezt kívánja az Úr tőlünk, hogy szeressük az Urat teljes szívünkől, teljes lelkünkől, teljes erőnkől, teljes vagyonunkból. Minden erőnkől és mozdulásunkból az Urat szeressük első helyen. Ezt kívánja tőlünk már a parancsolatokban is. Azért kívánja ezt az Úr az első helyen, mert neki az a legfontosabb, hogy szeressük Őt. Ez a legfontosabb, erre teremtett minket, erre a szeretetre, hogy ezt kinyilvánítsuk neki. *Első parancsolat. Első dolgok első helyre*.

Szereted-e az Urat, és abból a szeretetből cselekszel-e mindent? *Első dolgok első helyre*. Ne vallásosságból tegyük, amit teszünk, ne azért tegyük, mert a másik is teszi, ne azért tegyük, mert a pásztor mondja. Az Úr szeretetéből teszed? Ha igen, annak van értéke az Úr előtt. Annak van illata a trón előtt, abban tud gyönyörködni az Úr. Az Úr szeretete.

Igazából az ószövetségben ez parancsolatból volt, parancsolatból kellett szeretni az Urat, de nem tudták, hogy hogyan tegyék, mert nem ismerték Isten szívét, az Ő szeretetét. Az újszövetségben ez a szeretet *ki lett árasztva a szívünkbe* a Szent Szellem által.

Az első dolog, amire ráébred az új teremtés, hogy valaki szeret engem, nem vagyok értéktelen. Ez a szeretet felébreszti az embert, hogy valami megváltozott, hogy van itt bent valami, és ez Isten szeretete. Isten azt kéri, hogy ezzel a szeretettel szeress engem első helyen, mert erre teremtettelek, erre a szeretetre! *Mi már nem parancsolatból szeretjük Istent*, hanem azért, mert a szeretet Isten szeretett gyermekei lettünk, és egyszerűen hasonlítunk az Édesapánkra, aki csak szeretni tud, semmi mást. Szeret, szeret, és szeret. Ő a szeretet. Első helyen kell megtenni. Naponta jelentsd ki, hogy Uram, szeretlek téged! Tudod, ez mit okoz a szívének? Elkezd ömleni az olaja. Alig várja, hogy hallja tőled.

Ott követjük el a nagy hibát, hogy azt mondjuk, hogy úgyis tudja az Úr, hogy szeretem, hát persze, hogy szeretem. Próbálj így tenni a párkapcsolatodban, hogy ó, tudja, hogy szeretem! Elhidegülés lesz a vége. Ezt *táplálni és ápolni* kell, és akkor növekszik ez a gyönyörű közösség és meghittség Istennel. Nem fogod megbánni, mert van ott még, és oda nagyon jó bemenni, mert gyönyörűségek vannak az Úrnál örökre, ugye, olvastuk? Szeretnél-e abból még többet megismerni? Így lehet oda bemenni, hálaadásokkal, imádatokkal, hogy a szeretetedet kinyilvánítod felé.

Ebből nem lehet kilopni az Urat! Nem lehet ezt a részt elvenni, visszatartani tőle, mert ez a legdrágább neki. Erre teremtette az embert, erre a közösségre. Ez legdrágább Neki, amit mi adni tudunk. Uram, mit adhatok neked? – mondjuk sokszor az imában. Ezt a szeretetet várja tőlünk. Kinyilvánítani ezt a szeretetet első helyen. *Első dolgok első helyre*, hogy az életünk áldott lehessen.

Tovább megyünk most egy kicsivel, ahol a múlt alkalommal nem jártunk az Igében. A Máté evangélium 23. fejezetében van egy nagyon-nagyon fontos első dolog. A Máté evangélium az, ahol a hangsúlyt igazán erre fekteti. Jézus sorolja a tanítványoknak, hogy mik azok a dolgok, amiket első helyre kell tenni. Mit kell először megtenni, hogy ez a közösség gyönyörűsége legyen az Úrral.

MÁTÉ 23,25–26.

25. Jaj néktek, képmutató írástudók és farizeusok! Mert megtisztítjátok a pohárnak és tálnak külsejét, belül pedig tele vannak ragadománnyal és mértéktelenséggel.

Ha egy Ige úgy kezdődik, hogy jaj néktek, akkor jobb odafigyelni, hogy mi az, ami az Úrnál úgymond kihúzza a gyufát, ha nem akarjuk, hogy összehúzza a szemöldökét? Nem teszi, mert szeret minket. De mi az, ami felkelti az Ő haragját? Azt mondja Jézus, hogy jaj néktek, képmutató írástudók és farizeusok, mert megtisztítjátok a pohárnak és tálnak külsejét. Vagyis kívül minden rendben legyen – ez teljesen a formalitásokra megy.

26. Vak farizeus, tisztítsd meg előbb a pohár és tál belsejét, hogy külsejük is tiszta legyen.

Ne kívül tisztogassunk – mondja Jézus. A szívünkben mi van? Ott belül tisztítsuk meg azt a poharat, a tál belsejét, és tudjuk, hogy mi az Úr edényei vagyunk. Belül legyen tisztaság, és akkor a külsejük is tiszta lesz. *Előbb* – mondja Jézus. Vagyis megint van egy dolog, az *első dolgok első helyre*. Ne akarjunk olyan nagy kereszténynek látszani, hogy mi már ott vagyunk a magasságokban, és milyen nagy dicsőségben járunk, és Isten mennyire szeret minket!

Ez így igaz, de ne a külsőségekre tegyük a hangsúlyt, és ne kérkedjünk azzal, amink már van, mert közben lehet, hogy olyan dolgok, amik belül vannak – az indítékaink, a szándékaink Isten felé, mások felé –, nem tetszenek Istennek. Azt mondja Isten, hogy ezt ott belül először helyre kell hozni, és akkor lesznek rendben kívül a dolgok.

Ott belül mi van, azt mondja Jézus, azt figyeljétek! *Az Úr jól érzi-e magát odabent*, ahol lakik? Erről szól ez az Ige. Felvettük a szép ruhát, kívül minden csillog, rendben van a smink, rendben van a frizura, de mi van belül? Azt mondja Jézus, Ő, aki odabent lakik, ott jól érzi magát, ott tisztaság van-e? Erről beszél itt Jézus.

Ugye, kivehetjük a malacot a disznóólból és megfürdethetjük, nyakkendőt, csokornyakken-dőt kötünk rá, kisestélyibe öltöztetjük, azt mondjuk, hogy most már tiszta ez a malac. De ha elengedjük őt, tudod, hova fog visszamenni? A disznóólból, a sárba, ahonnan jött, mert ott érzi jól magát, mert az a természete. Úgyhogy Isten azt a csodát végezte el az emberrel, hogy kivette a disznóólat a malacból, a bűn természetét az emberből, és adott neki egy új természetet, ami garantálja, hogyha aszerint élünk és járunk, nem fogunk visszamenni a disznóólból.

Ha megtanulunk arra figyelni, hogy bent rendben legyenek a dolgok, hogy ott belül megőrizzük azt, amit az Úr adott nekünk, hogy ne rontsuk azt meg olyan gondolatokkal, amik nem odavalók, és éljük ezt a tisztaságot, akkor az Úr jól fogja érezni magát odabent. A Vele való közösségünkben pedig lesz egy olyan növekedés, amire nem is gondoltunk volna soha, hogy lehetséges. Mert figyelünk rá, hogy *először az edénynek a belsejét tartjuk tisztán*. Első dolgok első helyre kerüljenek. És ezt a pásztorod nem tudja elvégezni helyetted.

Néztük a Bibliánkban a múlt héten azt a részt, hogy ha Istent első helyre tesszük, akkor az anyagi dolgaink lendülnek meg. Ezt meg kell hallgatnod a múlt heti tanításból, mert erre most egyáltalán nem fogunk kitérni. Helyette megnézzünk két másik gondolatot, mert ezek még mindig az *első dolgok első helyre* az Újszövetségből, és nagyon sokat fog segíteni, ha megértjük.

Mert előbbre akarunk jutni Istennel az együtt járásban, ugye? Szeretnénk hozzá közelebb kerülni abban a közösségben. Szeretnénk jobban az örömeire lenni. Ugye, szeretnénk? Törekszünk rá? Ha nincs benned törekvés, nem kell meghallgatnod a tanítást, de ha van, akkor ez fel fogja ébreszteni benned ezt a törekvést, hogy közelebb kerülj ahhoz a szikrához, amit az Úr szeretne nagy lánggá lobbantani benned, hogy Neki égjél, hogy Neki lelkesedjél, hogy több legyen benned a lendület, mint előtte volt, amikor ezeket meglátod a Jézus nevében. Ez hatalmas dolog!

Drága Istenünk Szentírása, Pál levele a rómaiakhoz. A rómaiakhoz készül Pál, és nem tartja titokban a levelében azt, hogy mennyire szeretne eljutni hozzájuk, és mennyire szeretne velük egy olyan szellemi ajándékot közölni, ami az ő megerősítésükre van. Az első fejezetben arról ír, hogy mennyire vágyakozik utánuk, hogy mennyit imádkozik értük, de hogy az imádságait mivel kezdi, az nagyon tanulságos lesz. Szinte az egész fejezet ezt bontogatja, hogy Isten szerelmeseinek írja ezt a levelet, akik Rómában vannak, és elhívott szenteknek, és kegyelem és béke legyen veletek Istentől, a mi Atyánktól, és az Úr Jézus Krisztustól – írja. Nézzük, hogy folytatja a 8. vers, mit mond Pál, és az Isten szíve.

RÓMA 1,8.

8. Először hálát adok az én Istenemnek a Jézus Krisztus által mindnyájatokért, hogy a ti hiteteknek az egész világon híre van;

Az imádság, amit itt felvezet, hogy kérvén kértem az Urat, hogy adassék egy alkalom, hogy majd láthassalak benneteket, hogy végre megláthassalak, hozzátok mehessek, mert kívánlak titeket látni, hogy szellemi ajándékot közölhessek veletek. Sok mindent felsorol az imájában, de azt mondja Pál, hogy legelőször – mondjad: *első dolgok első helyre!* – hálát adok Istenemnek.

Ne úgy rontsunk be Isten oltára elé, ne úgy robbanjunk be, hogy Uram, ezt kérek, meg azt, *ezt add nekem, meg azt add nekem!* – és panaszkodunk. Az Úr tudja ezeket. Tudja, mi van a szívünkön, amikor bemegyünk az oltár elé. De van egy protokoll, amivel ezt a közösséget szebbé és jobbá tudod tenni, ápolni, teljesebbé tenni, az örömeiből venni. Épülésére lesz mindenkinek, neked is, és a helyzeteknek is az, hogyan mész be a Király elé.

Hogy kell járulnunk a Király elé? *Hálaadásokkal!* Ne feledkezzünk meg erről! Akkor is így kell tenned, amikor azt mondd, hogy hát, nincs miért hálát adnom igazán, mert minden nagyon rosszul alakult! Miért adjak hálát?

Akkor kezd el azokat az Igéket venni, amivel Pál minden levele kezdődik, hogy hálát adok az én Istenemnek mindnyájatokért, a ti hitetekért, a ti örök életetekért, a kegyelemért és a békeességért, ami adatott néktek. Minden levelét így kezdi. Mielőtt bármi mást imádkozna, az első, hogy hálát ad.

Ezek a hálák ne maradjanak el a szívünkről, mert a hálaadásokból bontakozik ki az együttlétünk a trón előtt. Úgyhogy ezeket a hálát Isten várja, ez jár neki, mert Ő elvégezte. Elvégezte, és nem törhetünk be úgy a trón elé, hogy ezt figyelmen kívül hagyjuk. Persze, ha az ember egy vészhelyzetben van, Jézus azt is meghallja, de amikor imádkozni megyünk, együttlétre megyünk a trón elé, amikor keressük az Ő orcáját valamiben, akkor *az első helyen* – ahogyan Pál mondja –, *hálát adok az én Istenemnek.*

Ezt tegyük kötelező érvényűvé az életünkben, amikor az Úr Jézus Krisztusunk elé járulunk, és általa a mennyei Atya elé! Bőséges legyen a ti hálaadásotok. Bőséges legyen, mert erre méltó az Úr. A hitünk kijelenti, hogy megvan nekünk, és megköszönjük előre látva, hogy amit kértünk az már megadatott nekünk. Tudja az Úr – olvastuk az elején, hogy mindezekre szükségetek van –, tudja, hogy mire van szükségünk. Tessék hálákat adni első helyen! *Első dolgok első helyen.* Hálaadás, Róma 1,8.

A 2Korinthus 8-hoz lapozunk. Egy csodálatos igazság. Egy gyülekezeti gyűjtésről van itt szó. A macedoniai gyülekezetről olvassuk, hogy igen nagy szegénységben voltak. Olyan nagy szegénységben voltak, hogy nem is gondolt rá Pál, hogy ők is gyűjtenek majd adományt, és a nagy nyomorúság próbái között bőséges lett az ő örömük. Nézzük meg, hogy miért.

2KORINTHUS 8,2. 5.

2. Hogy a nyomorúság sok próbái közt is bőséges az ő örömük, és igen nagy szegénységüket jószívűségük gazdagsággá sokasította.

Vagyis ezek az emberek, akik elkezdtek adakozni, nagyon nagy szegénységben éltek. Az, hogy jószívűen elkezdtek adakozni, hozott nekik egy gazdagságot, de ez a gazdagság nem abban jelent meg, hogy először meglátták a vetésüknek a bőséges aratását, hanem ez *a vetés örömet hozott nekik.* A gazdagság először örömben jött, hogy a szívük örömében meg tudtak gazdagodni, hogy tudnak adakozni szeretetből.

Az örömben meggazdagodtak, a hitben meggazdagodtak, a beszédben meggazdagodtak, az ismeretben meggazdagodtak, a buzgóságban meggazdagodtak. Ezt nem én mondom, hanem a 7. vers írja.

De a figyelmeteket még ezen kívül is szeretném valamire ráirányítani. Nagyon nagy szegénységből kérték azt a kegyelmet, hogy ők adakozhassanak a szentek szolgálatára, hozzájárulhassanak ahhoz a szolgálathoz, amivel Isten Pált megbízta, hogy Pál, ezt végezd el. Ezek a drága szentek, akik borzasztó szegénységben éltek, elkezdtek adakozni, kérték rá a kegyelmet, hogy adassék meg nekik ez a kegyelem, hogy ők is részt vehessenek ebben az adakozásban.

Az 5. vers a koronája ennek.

5. És nem amiként reméltük, hanem önmagukat adták először az Úrnak, és nekünk is az Isten akaratából.

Vagyis elkezdtek adakozni, és gyűltek az adományok. És ezt most halld meg: Hanem *önmagukat adták először az Úrnak!* Ez valami gyönyörűség! Istennek nem az adomány kell! Isten nincs szegénységben, és a szolgálói sincsenek, mert ha te nem adakozol, majd eljuttatja hozzájuk máshogy. Tehát *nincs kiszolgáltatva* annak, hogy most mi adakozunk vagy sem. Ő afölött van, Ő afölött Isten, hatalmas Isten, és minden gazdagság az Övé mennyen és földön! Tehát adakoztak és örömük volt benne, és ez gyönyörűség!

De azt mondja itt Pál, hogy efölött van ennek egy csodája, mert nem az adományt adták első helyen az Úrnak, és nem kötelességből adták. Nem is azért adták, mert mások is gyűjtenek, ők se szégyenüljenek meg, vagy dicsekedni akartak, hogy ők mennyit adtak.

Nem ez volt az indítékuk, hanem *első helyen önmagukat adták az Úrnak!* Ez volt Istennek a legkedvesebb illat benne, hogy Uram, a szívünket odaszenteljük ebben az adakozásban! Azért adunk, mert Téged szeretünk, és azért adakozunk, mert Téged látunk benne! Magunkat adjuk első helyen, Atyám, és nem ezt az adományt, mert téged teszünk első helyre! Te vagy nekünk a legfontosabb, és mivel Te vagy nekünk a legfontosabb, ezért először magunkat adjuk neked, és csak aztán tekintsd azt az adományt, amiről tudjuk, hogy meg fogja növelni a mi

gyarapodásunkat, és az örömünkre lesz. Meg fogja növelni azt a kegyelmet, amit majd adsz nekünk, és óriási öröm lesz a királyságban, de legelőször bármilyen adományt is hozok eléd, Uram, először saját magamat adom neked. Saját magamat, rendelkez velem!

Nem csak úgy ledobjuk azt az adományt Istennek, és *akkor letudtuk*, hogy mostadtunk – ezt mondja itt. Nem, saját magamat adtam először az Úrnak! Az egész lényemet adtam, Uram, ezzel az adománnyal. A teljes lényem legyen a Tied, a szellemem, a lelkem és a testem odaszánom Neked első helyen, és aztán tekintsd ezt az adományt, Uram!

Az Úrnak a legfontosabb az a hely, amit a szívünkben adunk Neki. Neki növekednie kell bennünk, nekünk pedig alább szállanunk – ugye, ezt mondta már Keresztelő János is? Ez a titka a *közösségnek*, ami itt bennünk van, hogy a saját részünknek csökkennie kell, az Ő részének pedig növekednie. Ezt csak úgy tudjuk elérni, ha odaszánjuk magunkat az Úrnak első helyen. Mindent, amit teszel, úgy tedd, hogy először saját magadat add neki oda!

Uram, vegyél hatalmat, vegyél lakozást bennem, cselekedd a Te dolgaidat bennem! Te vezérelj engem, Te mondd nekem, hogy mit hogyan tegyek, hogy mennyit adjak, mire adjak, mert önmagamat első helyen odaszánom Neked, és odaadom magamat neked. Ennél többet nem adhatok, mert Te vagy a királya az életemnek. Te vagy a szerelmetesem, Neked élek és halok.

Ha ezt a helyet megtanulod odaadni az Úrnak, akkor tudod majd igazán mondani, hogy az *Atya, aki bennem van*, Ő cselekszi e dolgokat, és Övé minden dicsőség. Nem tudsz majd dicsekedni, hogy mennyit adott az Úrnak, mert az Úr tette ezt benned, és Ő vezetett téged, mert azt mondtad, hogy *első helyen, Uram, önmagamat adom Neked*.

Nagyon nagy titok ez, és jó, ha szem előtt tartod, az első helyen. Mit adtam az Úrnak, mennyit adtam az Úrnak, mit tettem az Úrnak – sok keresztény így dicsekszik. Azért adakoznak, hogy aztán dicsekedhessenek, ez megint nem kedves az Úrnak. Nem kedves az Úrnak így.

Legelső helyen – ahogy mondja – önmagukat adták az Úrnak. Jelöld meg ezt a Bibliában, és bármit teszel, első helyen egy áldozat legyél te magad az Úrnak, egy tiszta áldozat, egy szentség, egy magasztos dicséret, egy imádat, egy szeretet áldozat legyél az Úrnak, te magad!

Ahogy így helyet engedsz magadból az Úrnak, és odabent Ő lakozik, el tudod majd mondani, hogy az *Atya, aki bennem van*, Ő cselekszi a dolgokat. Ő az, aki adakozott. Ő az, aki a jobbát nyújtotta. Ő az, aki segített. Ő az, aki szerette a másikat. Ő az, aki elment az imakörbe, mert Ő vitt el engem, hogy elmondjam az imáimat, és így tovább. És akkor valóban Őbenne tudunk dicsekedni. Az Ő dicsőségében tudunk ragyogni és dicsőségeket venni.

Néki növekednie kell, nékem pedig alább szállanom. Ezt tanuljuk meg, akkor soha nem fogunk elragadtatni a gögösségbe, a kevélységbe, hogy milyen nagy dolgokat tettünk az Úrnak, és hányjuk-vetjük magunkat a kevélységben. Nem fogunk beleesni ebbe a hibába, és akkor, mondom nektek, hogy előrébb leszünk, mert az alázatos még több kegyelmet kap Istentől.

Hálákat adunk ezért! Dicsőség legyen az Ő nevének! Az Ő nevének mindörökké! Ha szereted Jézust, akkor állj fel erre a dicséretre! Elkezdjük Őt dicsérni és magasztalni, és első helyen magunkat adjuk oda az Úrnak ebben a dicséretben. Azért jöttünk, hogy Őt szeressük, hogy Őt dicsérjük, hogy Őt magasztaljuk. Megköszönjük, hogy ezt a helyet odaadhatjuk neki az Ő kegyelméből, és Ő gyönyörködik benne, és megszentel minket, és megadja a szívünk kívánságait. Emeld föl a kezéd, és szeresd Őt! Ő méltó arra, hogy szeresd. Méltó! Halleluja!

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.